

DAVOR POSILOVIĆ*

Propust javne objave namjere snimanja na javnome mjestu u kontekstu zakonitosti dokaza

Unatoč tome što je člankom 79. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima, kojim se uređuje snimanje na javnim mjestima, u stavku 3. propisano da policija mora namjeru o snimanju prethodno javno objaviti, propust najave takvog snimanja ne dovodi do nezakonitosti nastale snimke.

Presudom Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske od 5. travnja 2023. broj Ppž-9392/2021, preinačena je prvostupanjska presuda u pravnoj oznaci djela i kazni te se izriče da je okr. A. M. djelom za koje je proglašen krivim, počinio prekršaj iz čl. 39.a st. 1. t. 3. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima (Narodne novine, broj 117/03., 71/06., 43/09. 34/11. i 114/22.) tako što je na javnoj površini, dok se nalazio u većoj skupini (50–100 ljudi) dvaput zapalio pirotehničko sredstvo.

Odredbom članka 4. st. 1. podstavka 8. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima propisano je da se protupravnim ponašanjem smatra paljenje i bacanje pirotehničkih sredstava.

Protiv prvostupanjske presude Općinskog suda u Rijeci od 22. srpnja 2021. broj Pp J-1101/2020-18 kojom je proglašen krivim da je počinio prekršaj iz čl. 39.a st. 1. t. 3. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima, okrivljenik A. M. podnio je žalbu zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz čl. 195. st. 1. t. 10. Prekršajnog zakona, navodeći da je „način na koji je ovlaštenu tužitelj saznao za osobu počinitelja nezakonit“. Okrivljenik obrazlaže da nije razvidno na temelju kojeg zakonskog propisa proizlazi ovlaštenje MUP-a za snimanje površine na kojoj se on nalazio, nadalje, ističe da to ovlaštenje nije moglo biti temeljeno na čl. 16. st. 1. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima jer ta zakonska odredba propisuje ovlaštenje za snimanje na prostoru športskog objekta, a on se nije nalazio na prostoru športskog objekta, dok u odnosu na policijsku ovlast za snimanje na javnim mjestima na temelju čl. 79. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima (Narodne novine, broj 76/09., 92/14. i 70/19.) ističe da je stavkom 3. tog Zakona propisano da policija mora namjeru o snimanju javnih mjesta prethodno javno objaviti, a da takva namjera nije javno obavljena za javno mjesto na kojem se tijekom inkriminirane prilike on nalazio.

Odredbama čl. 79. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima propisano je da radi sprječavanja kaznenih djela za koja se progoni po službenoj dužnosti i prekršaja, policija može

---

* Davor Posilović, univ. spec. crim., policijski službenik za pripremu i provedbu stručnih i znanstvenih istraživanja i novih tehnologija, Policijska akademija „Prvi hrvatski redarstvenik“, Ravnateljstvo policije, Ministarstvo unutarnjih poslova RH.

okupljanja dođe do ugrožavanja života i zdravlja ljudi ili imovine, policija je ovlaštena obaviti audio-video snimanje i fotografiranje javnog skupa. Namjeru snimanja policija mora prethodno javno objaviti.

Snimanje na javnim mjestima provodi se povremeno ili stalno radi sprječavanja počinjenja kaznenih djela ili prekršaja. Javna mjesta na kojima se može provoditi ta ovlast jesu samo ona mjesta koja su namijenjena javnosti (realna javna mjesta). Snimanje i fotografiranje javnih okupljanja poduzima se na temelju postojanja opasnosti od ugrožavanja života, zdravlja ili imovine. Snimanje se provodi na temelju plana osiguranja javnog okupljanja. Snimanje na javnim mjestima mora biti unaprijed objavljeno tako da se građane upozori na to da se prostor snima.¹

Vijeće Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske u presudi ističe da, unatoč tome što je člankom 79. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima kojim se uređuje snimanje na javnim mjestima, u stavku 3. propisano da policija mora namjeru o snimanju prethodno javno objaviti, propust najave takvog snimanja ne dovodi do nezakonitosti nastale snimke. Ovo prije svega zato što odredbama Zakona o policijskim poslovima i ovlastima nije propisano da propust prethodne javne objave namjere snimanja nekog javnog mjesta dovodi do toga da se takva snimka ne može koristiti kao dokaz pa, dakle, nije riječ o *ex lege* nezakonitom dokazu. Osim toga, ne radi se ni o dokazu koji bi bio nezakonit zbog toga što bi bio pribavljen kršenjem nekog Ustavom, zakonom ili međunarodnim pravom zajamčenog prava jer nije riječ o snimanju mjesta koja spadaju u domenu zaštićenih prostora, a ni o mjerama kojima bi se privremeno ograničavala ljudska prava, nego je riječ o snimanju javnog prostora u kojem slučaju nema povrede privatnosti s obzirom na to da se nikako ne zadire u privatnost osoba koje se ondje nalaze.

Podrazumijeva se da je osoba koja se nalazi na javnoj površini prihvatila da njezine postupke mogu opaziti drugi subjekti, kao i mogućnost da ih se tamo snimi, a u ovom prekršajnom postupku nije sporno da se okr. A. M. nalazio na javnoj površini.

To se odnosi na bilo koju vrstu sadržaja koji može biti obuhvaćen, poput činjenice nazočnosti, načina ponašanja, kontakta s određenim osobama ili predmetima verbalnog izražavanja i slično. Dakle, nesporna je dopustivost dokazne ocjene predmetne videosnimke i njezina mogućnost uporabe u dokazne svrhe postoji neovisno o tome postoji li prethodna javna objava namjere snimanja i neovisno o pristanku snimane osobe, jer takvim snimanjem nije povrijeđeno okrivljenikovo pravo na nepovredivost osobnog i obiteljskog života zajamčeno Ustavom, zakonom ili međunarodnim pravom.

Zbog navedenog, DVD snimka koja je pregledana u dokaznom postupku i na kojoj prvostupanjski sud temelji odluku nije nezakonit dokaz, kako to neosnovano tvrdi okrivljenik. Slijedom navedenog, ocijenjeno je da žalba okr. A. M. zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka nije osnovana.

Presuda Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske
Broj: Ppž-9392/2021 od 5. travnja 2023.

Engl.: *Failure to Publicly Announce the Intent to Record in a Public Place in the Context of the Legality of Evidence*

¹ Gluščić, S., Veić P. (2020). „Zakon o policijskim poslovima i ovlastima“, MUP RH, Zagreb, 2020., str. 150–151.